

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Budapest, IV. himző-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A közlemények csak bérmentesen fogadjátok el.

Kéziratok csak rendkívüli esetben küldendők vissza.

Kiadó-hivatal:

Budapest, IV. himző-utca 1. sz.

hová az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:	
Egy évre	30.
Félévre	15.
Negyedévre	5.
Egy hóra	1.80

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasábos betűsor egy sori hird . . . 12 kr., többbetű 10 kr. Bélyeg díj minden hirdetésért külön 50 kr.

Nyitókár: 50 hasábos sor 30 krajczár.

Előfizetési felhívás!

A második felév közeledvén, figyelmünket kérjük tisztelt olvasóinkat, hogy előfizetési megrendeléseiket mielőbb megtenni sziveskedjenek.

Jelenleg a legnagyobb érdekeltséget az orosz-török háború képezték, mi megteintük minden megváltató intézkedést arra, hogy saját **hárczéri tudósítók és eredeti távirataink** által a háború eseményeiről mindig gyors, hiteles és kimerítő tudósításokat adhassunk.

Ezzel teljes meggyőződést szereztünk magunk az olvasó, hogy eddigi működésünkben, valamint újabb intézkedéseinkben, mit lapunk egyik mult számában közöltünk olvasóinkkal.

Tárczánk **Degré Alajos** egy igen sikerült regényét hozza. A kiválóan érdekes regény a jelen korban játszik s mesterileg eszteleni annak bűneit, erejéit egyaránt.

Uj előfizetőink, kik ezután lépnek előfizetőink sorába, egyszerre, ingyen és bérmentesen megkapják lapunk azon számaint, melyekben a regény közzel lesz, s így a regényt minden megszakítás nélkül bírhatják.

Degré regénye után, melynek közele körülbelül két hó alatt be lesz fejezve, ismét **Pétery Károlytól, a roppant tetszéssel fogadott „Utolsó Bebek”** jeles szerzőjétől fogunk újabb regényt közlani.

Amellett a regényekkel egyidejűleg hozunk több érdekes ismertető tárczacsikkeket. Ezek között megemlíjük „Oroszország ismertetését” **Simonyi Ernőtől**; **Dr. Moskovits Leo** kelet Indiában tartózkodó hazánkba érkező leveleit — és a Corvinák ismertetését szintén **Simonyi Ernő** kitűnő tollából.

Harczéri tudósításaink s tárcza mellett egy pillanatra sem fogunk megfeledkezni a **közgazdaság, ipar és kereskedelem** érdekeiről. Ebből rovatunkra nagy súlyt fektetünk s legfőbb törekvésünk leendő rovatok gondos és pontos összeállítása.

Előfizetőinknek a jövő hét folytán fogjuk szétküldeni az orosz-török háború — európai és ázsiai — harczeréinek teljesen sikerült kértépet.

A háború tartama alatt lapunk minden nap **teht hűttón és ünnepek után következő napokon** is megjelen.

Előfizetési feltételek:

Három hóra (júl.—sept.)	— 5 frt — kr.
Hat hóra (júl.—decz.)	— 10 frt — kr.
Egy hóra	— 1 frt 80 kr.

Az előfizetés a hónap bármely napján megkezdhető. Az előfizető névnek, címének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiírását kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Régi előfizetőink legelőszóban eszleseknek, ha címzéseiket a postautalvány szelére ragasztra bekiadók s kiadónkhoz küldik.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés” kiadóhivatalába (himző utca 1. szám alá) küldendők.

A „Egyetértés” kiadó-hivatala.

Az orosz-házból.
(Júnus 25.)

A ház mai ülése sok tekintetben nevezetes volt. Azon ritkák közé tartozott, midőn a jövő eshetőségekkel szemben több nyilatkozatot főll kell jegyezni, nemesak természetök, hatásuk és a nyelvtani szó-lásformák között nyilvánuló határozottsága-guk, hanem állásfoglalásuk miatt is. Ezt

Temesselek! temesselek!
S ne mondjátok meg a helyet!
Akár hová temettétek,
Nem megyek el sírja mellett.

Mert az igaz drága kinsézt,
Temesd bár a földbe mélyen,
Fölsapkodó lángokat vajú,
Sötét ködös téli éjen.

Öltözettek sötét gyászba,
Sírjátok, ti szűz leányok!
Mert az élet öreg fája
Ritkán hullat ily virágot!

Szép volt mint a karesu páma
Libyai és határon,
Szép volt mint a kelet álma
Hóidvilágos éjszakákon.

Hisz ha csak egy kép lett volna,
Játszi színek vegyüléke,
Szobor, melyből más sem szólna,
Csak a művész mestersége;

És e szobrot összeszenné,
És e képet összetépnék
Rozs emberek, gonosz furiák:
Térdre hullva sírnék, sírnék.

De leány volt, jó leány volt,
Isten küldte e szép anygál;
Érezte, szeretett, gondolt,
Tegnap gyermek, s ma már meghalt!

Mint a lilium kelyhéből
Égnek száll a fehér lepke,
Ugy szállott föl istenfől
Szűgár tiszta lény-lelke.

Fölnéztem a magas égbe
S nem láttam ott fényességet;
Elborult a csillag fénye,
S arczomon egy könyösepp égett.

***) Mutatvány a szerző s a jóté akál levő kötetéből,**
mely legközelebb fog megjelenni a Petöfi-társaság könyv-kiadó vállalatában, melyre **Alajos Lajosnál** meg fogyvást ellet előfizetni; ára évenként 5 frt, díszkötésben 7 frt 50 kr.

annál inkább meg kell tenni, mert a tapasztalat megtanítja a nemzetet, mely kevés értéket és fontosságot tulajdonítson a miniszteri padokról tett kijelentéseknek, szemben az udvar háta mögöl áskáló hatalommal, mely a szédülékeny fejű, nézeteikben, elveikben és elhatározásaikban ingadozó magyar miniszterek lefozódásához mesterileg ért, és rendszerint kitűnően sikerült fogásokkal tudott politikájának ezek hatalomsóvár belegyezése mellett érvényt szerezni.

Két mozzanatot kell a mai ülés folytán olyan gyanút jeleznünk, a melyek méltán megérdemlik az ország figyelmét és a figyelem mellett a legnagyobb óber-séget és talponlételt, míg a keleti esemé-nyek háborus larmája le nem zajlik és véres drámája egy békekötésben befejezést nem nyer.

Az egyik mozzanat, hogy Kállay Béni, a volt belgrádi consul személyében és szavaiban a conservatív párt szentelt víz hatása nemzeti politikájára és a keleti kérdésben Apponyi által érdekesen és hazafiasan hangsúlyozott álláspontjától elszakadva, a reactio jónak látta a magyar parlamentben is nyitlan kitűzni a zászlót.

Ha végig tekintünk azon történeti előzményeken, a melyek Magyarország multjában hasonló jelenségek között minduntalan felmerültek, valahányszor a bécsi kamarilla döntő csapások megmentélére ke-ziszerelte — és a Corvinák ismertetését szintén **Simonyi Ernő** kitűnő tollából.

Az egész világ, hogy a három császár szövetség megegyezése nélkül, a melyek lehetővé tették Oroszország betörését, egy categorikus nyilatkozatot elegendő visszatartoztatni az orosz inváziót. Hogy pedig a jövőre, a titkos megalapodások nélkül, miképp hiszik helyreütni e hibát, ha a szabad két politikája mellett, a czárnak ben tetszik felelni lábát a Balkán félszigeten és igyekszik majd megváltoztatni a birtok-lási rendet: arra feleljenek azok, a kik fennen hirdetik, mennyi pénzt és vért ki-mélték meg orosz érdekében, de azt el-hallgatják, mely iszonyba fog kerülni e kímélés később.

Mind az észrevételek dacára hajlan-dók vagyunk tudomásul venni a magyar miniszterelnök válaszában két pontját: az egyik, hogy a monarchia nincs leköve egyik hadakozó fél irányában sem; a más-ik, hogy a döntő körökben senki sem tartja megengedhetőnek „a birtoklasi és hatalmi viszonyok” megváltozását a Bal-kán félszigeten. Tudomásul vesszük, bár ismerjük Tisza nyilatkozatainak értékét; tudomásul vesszük, bár a birtoklasi ví-zony megváltozásán kívül is számtalan vesz-lyel háromlik érdekeinkre az orosz pro-jectoratus szemmel látható erkölcsi befolyá-sában; tudomásul vesszük, mert újabb biz-onyosságot nyújtanak, hogy a közvélemény erős tiltakozása és szenvedélyes felháboró-dása most már talán tizedizben meggon-dolásra és a kedvező tervek elnapolására készíti a döntő köröket; tudomásul ves-zük végre, hogy annak idején szemök elő állítsuk nyilatkozataikat.

De midőn tudomásul vesszük a jó-akaratu semlegességet e nyilatkozatait, ki kell egyuttal jelentenünk, hogy ez nem az actio programja megvédeni az invazió által európai és nemzeti értelemben megtá-madott érdekeket; nem a nagy élethál-harczokat elhárítani hivatott actio poli-tika, hanem az ellentétes áramlatok köz-üldelmén alapuló tehetetenség és oroszbarát meghunyászkodás politikája. A hagyomá-nyos rövidlátás növeli itt az ellenség ere-jét, teszi könnyűvé teladattát, hogy aztán nyakára nőjön. A szamar szövetezése ez zsakmányolásra a medvével; a kecske se-gíti átszutatni a farkast a Dunán; a tyuk húzza ki a rókát a csapdából.

Isten látja lelkünket, nekünk ilyen po-litika nem kell.

I T T H O N.

— REGÉNY. —
Írta: **DEGRÉ ALAJOS.**
— ELSŐ KÖTET. —
(12-ik folytatás.)

A hegy sziklás oldalán repkény és örökzöld kuszák fel odáig, hol a forrás fakad, mely estében a sziklák ütödvé harmattá porlik, s a szikláról szá- kat, széleséyes alaku mohákat s a repkénylevelet kedő örökös esővel üditi. Innen kiált egy tisztasz; cserkoszoru övedző körül a pásztiszonyeggel bori- tott roppant tért, melynek közepén néhány száza- dos hars illatos sátrát képezte.

Itt éjszór pihent meg.

Míg Turkev egy természet előben szellemének keresse tápot, addig paripája mélyen merült az anyagi gyönyörökbe, s kitárgult orryukokkal neki esván a legelőnek, nem csak injyével, de szaglá-sával is élvezte a zamatos fűvet, közben-kozben nagyot nyertívén, mintha elragadtatásának adna ki- jelezést.

Darab idő múlva ismét nyeregbe kerekedvén, egy alig járt ösvényen, mely inkább csapásnak nevezhető — folytatta útját.

Szivesen bolyongott itt, hisz hangulatának e táj oly kiegyezőítője volt, mint énekek a zene- kiséret.

szóval kizár minden kételkedést, hogy Bécsben az Albrecht főherczeg vezérlete alá sorakozó cliqueje az absolutistáknaq granicsároknak és bureaucrátnak nem hagyott, nem fog felhagyni kedvez ter- vével, hanem mire a muszka hadak láb- nyomai alatt és az orosz fegyvertől meg- ért viszonyok engedik, leszakasztják az osztokodás gyümölcsét, Persze csak ugy, ha lehet.

A magyar kormánytól és parlament- től akkorára lehetünk hiszik a bizo- nyos. E részben a magyar miniszter- elnök mai nyilatkozataira, a melyekben tagadhatlanul a közönséges szólásformák és szavak értelme szerint sok correct van, csak akkor lehetne sulyt fektetni, ha nem a tactustól, nem Tisza Kálmán- tól erednének, a kinek ajlászott hitele, el- lenmondásai, szöszegései, különösen botrá- nyos jellemtelensége, a melylyel a legna- gyobb hazugságok és rajtavaszítások után meg pirulásra sem képes, nem ténnek le- hetetlenné már magában a teljes megbíz- hatóságot. Hozzájárul, hogy maguk a kül- ügyi politika eddigi előzményei és a kap- csában járó események, semmit nem igar- zolnak azon föltevésekből, a melyeknek a kormányelnök kifejezést adott, és semmi biztosítékot nem nyújtanak a jövőre.

Hogy eddig sikerült kimélnök a mo- narchia pénz és véráldozatát, az emberis- ségi szempontból nagyon kedvesen han- goznék a miniszter száján, ha nem tudná

— Csak annyiban, hogy én meg olasz szol- gálatban valék, s gyakran volt alkalmam spanyol kedveseddel találkozni, ki mint kém hordta át a tudósításokat az osztrák sereg állásáról.

— Szemtelen állítás!

— Midőn L** olasz tábornok a Pó mellett kétszáz drb marhát, ötszáz mézsa lisztet, s egyéb élelmi szerkeket, az egész fedezettly együtt elfogott, vajton nem a szállító és élelmezési biztos drá- gán eladott terve szerint intézkedett-e csapataival?

— Oly rágalom, mely éleggé meg van vá- folva hazdaj, hogy a magas kormány a szállító- ezzen hadjárataban szerzett érdemeiért bároságra emelte.

— Te pedig Lipótrend lovagjává lettél.

— Noe ino.

— De azért Ujkeresztí báró ural együtt megkaphajátok még valdói érdemeitek jutalmát. Képmutatásoddal a magyar kormánytól is be- tudtad magad hizelegni, de én leladerezálok.

— Balga te! menj, kiabáld ki vadajdat az egész országnak, s én csak annyit felelek: ez ember sem alkalmatlan elkergettem a hivatal- ból, aztán mint rágalmazót elítéltétek s bezá- ratlak.

— Nem fogok kikiabálni semmit, de ha egész vagyonom vagy életem rámeq, megszerzem a bi- zonyítványokat, mert tudt meg nyomorult! Ma reggel óta gazdag vagyok. Majd alkalmat veszek megszűllézetni azt is, hogy magas állásu hivatal- nek messé felgazdagulása oly rövid idő alatt mi- ként történhetik?

— Vigyázz! fenyegetőzédet tokdorra for- rasztom.

— Legyen, egy társadalomban mi kettén meg nem férhetünk. E szókat a szillard eltökés hangján ejtvén, lovára ült anélkül, hogy ellenét meg egy pillantásra méltán.

Romháy felkapva fegyverét, arczára illeszté, s a távozára irányozott. Lám, csak mutatóját kell megbillenteni, s fenyegető ellenségé elnémul. Rö- vid habozás után nyugodtan ereszté le fegyverét, így elmékdéven:

— Miért kockáztatnánk csak ennyit? Min- denki tudja, hogy én kergettem el a hivatalból, két- kedhetnék-e valaki, miszerint ő belőle nem aljas

Országgyűlési szívporkák.

— Mit szól az Kállay Béni beszédéhez?

— Csak azt, hogy nem mondtam volna el kétszáz ezer rubelért.

*
Mind nem ér az semmit, a mivel az utóbb beszélő képviselő az Kállay konzuli bölcsességét tönkre tenni igyekeztek Legjobban lefozte azt a ház elnöke, Ghyez Kálmán.

Mikor már vagy huszadszor félbeszakította a felzúduló ház indignációjá, a jó öreg közbe- szólt:

— Kérem a tisztelt házat, legyen türelme meghallgattai az ellentétes véleményt is.

*
Különb Kállay ezt a beszédet csupán an- nak a tételének az igazolására mondta, melyben azt bizonyította, hogy a keleti kérdésben Magyar- ország közvéleménye mennyire elázik.

De arról a diák közmondásról megfeledkezett, hogy „exceptio affirnat regulam.”

Kállay az 5 külön közvéleményével olyan ma- gára maradt, mint egy passer solitarius. Ezen a kis malheurón bizony még a kilátásba helyezett bosnyák kormányzó állás sem segít.

*
A közvélemény különben Tiszánál is méltó definícióra talált:

Akik valamivel meg vannak elégedve, azok hallgatnak; szólnak csak azok, akik elégedetlenek. S mivel ezek lehetnek kisebbségek is: vélemé- nyüket közvéleménynek elfogadni nem lehet.

Hozzá tehetne volna a miniszterelnök ur: Mivel pedig, — ha összeszámlítanók azokat, a kik hallgatnak, és azokat a kik beszélnek, — ugy ta- lálók, hogy a hallgatók száma végtelenül na- gyobb, mint a beszélőké: ennél fogva közvélemény, a mit egy államfőrnök számba kellene venni, — so ha sine.

*
Az se rossz, a mit a miniszterelnök a hadse- regről mondott. Elismeri, hogy teljes, hogy fölsze- relt, hogy harcra kész. De ez szerinte csak arra ok, hogy nyugadtában nézhetik, hogyan terjés- kedik mellettünk a muszka, mint nézhetnék akkor, ha nem lenne ilyen hadseregünk, s most kapod- nunk kellene, mint Bernát a menyköhöz.

Köszönjük a fölvilágosítást. Eddig abban a véleményben álltunk, hogy a nemzet, mely éven- ként annyi milliókat áldoz, saját szükségének meg- szorításával is, a hadsereg: annyit csak elvárhat tőle, hogy mikor szükség van rá, elő is álljon az a hadsereg s bebizonyítsa, hogy „ime, megérde- meltem az áldozatot.”

Mert ha még ezt se várhatja el tőle, s a szükség pillanatában nem számíthat rá: akkor az eredmény épen annyi, mintha nem is lett volna hadsereg. Sőt még jobb, mert semmi hadsereg pénzbe se kerül, s oly szegény országnak, mint mi vagyunk, az a horasztó pénz mégis csak sok küssé esupa — Kirchenparádára.

*
Tökéletesen egyetértünk a miniszterelnök ur ama fellegásával, hogy a hadsereg tagjainak (érsd Rodies, Molnáry, Jovanovics és egyéb panszláv érzelmű többnokokat, kikre a mozgósított haderő

Lapunk mai számához féllv melléklet van csatolva.

a melléklet Amara

Lapunk mai számához féllv melléklet van csatolva.

a melléklet Amara

(Folytatás következik.)

